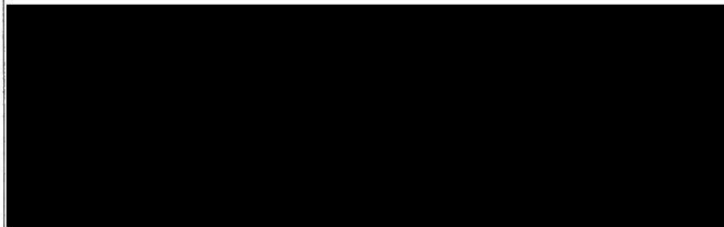

Dr. Kardos Sándor

Debreceni Törvényszék

Debrecen

Széchenyi u. 9.

útján az

Alkotmánybíróság

Budapest

Donáti u. 35-45.

1015.

részére

Tisztelt Alkotmánybíróság!

DEBRECENI TÖRVÉNYSZÉK DEBRECEN	
Érkeztetés: 2019 -07- 3 1	
Példány:	Mell.:
Az ügyirat száma: 26.B.194/2016	

308,

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/01746-0/2019	
Érkezett: 2019 OKT 29.	
Példány: 4	Kezelőiroda:
Melléklet: 16 db	elu'

Alulírott Vastag Viola (szül.: [REDACTED])

[REDACTED] IV. rendű terhelt, meghatalmazott jogi képviselőm útján, az Alaptörvény 24. Cikk (2) bekezdés d.) pontjára, illetve az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §. a.) és b.) pontjában foglaltakra hivatkozással,

alkotmányjogi panaszt

nyújtunk be, amelyben a Debreceni Törvényszék 26.B. 194/2016. és a Debreceni Ítéltábla 2018. október 24.-én kihirdetett Bf.II. 458/2018. számú végzése, továbbá a Kúria a terhelt javára benyújtott felülvizsgálati indítványt elutasító Bfv.II. 359/2019. számú és 2019. július 16.-án kelt kézhez vett határozataiban hozott bírói döntés tekintetében, annak Alaptörvény ellenes voltának megállapítását kérjük, mert az eljáró

bíróságok megsértették az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bek.-ben írt tisztességes eljárásra vonatkozó előírásait

1. Indítvány és hatáskör:

Indítványozzuk, hogy az Alkotmánybíróság

a) az Alaptörvény 24. Cikk (2) bekezdés d.) pontja és az Abtv. 27.§. a.) és b.) pontja alapján állapítsa meg, hogy mind a Debreceni Törvényszék, mind a Debreceni Ítéltábla megsértette az Alaptörvény a tisztességes eljárásra vonatkozó szabályait és a Kúria a felülvizsgálati indítvány keretében benyújtott jogorvoslatnak nem adott helyt;

b) az Alaptörvény 24. Cikk (3) bekezdés b.) pontjában és az Abtv. 43.§. (1) bekezdés alapján állapítsa meg a sérelmezett bírói döntések Alaptörvény ellenességét és Vastag Viola IV.r. terhelt vonatkozásában a kiszabott szabadságvesztés tartamát mérsékelje, továbbá annak végrehajtását függessze fel.

A bizonyítás törvényessége (a hallgatás jogával kapcsolatos döntések, a telefonlehallgatás, mint kizárólagos bizonyíték) szintén a tisztességes eljárás része kell, hogy legyen. Ezzel kapcsolatban az Alkotmánybíróság legutóbb a 24/2018. (XII.28.) határozatában tette a következő megállapítást :

„Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének értelmezése során számos, a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog tartalmát kitöltő ún. részjogosítványt nevesített már. Ezek különösen: a bírósághoz fordulás joga, a tárgyalás igazságossága (ami nem garantálja a döntés igazságosságát), a tárgyalás nyilvánosságának és a bírói döntés nyilvános kihirdetésének a követelménye, a törvény által létrehozott bíróság, a bírói függetlenség és pártatlanság követelménye, továbbá az észszerű időn belüli elbírálás. Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint a tisztességes bírósági eljárás része az is, hogy az eljárásban biztosítva legyen a fegyverek egyenlősége {lásd: 22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint amíg az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő jog abszolút, azaz korlátozhatatlan, addig az egyes részjogosultságok más alapjogok vagy alaptörvényi értékek viszonylatában a szükségesség/arányosság kritériumrendszerében érvényesülnek {3223/2018. (VII. 2.) AB határozat, Indokolás [27]}, azaz azok korlátozása adott esetben lehetséges.”

2. Az Alaptörvénynek az indítvánnyal érintett részei:

„XXVIII. Cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és a kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

[...]

(4) Senki nem nyilvánítható bűnösnek, és nem sújtható büntetéssel olyan cselekmény miatt, amely az elkövetés idején a magyar jog vagy - nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben - más állam joga szerint nem volt bűncselekmény.

[...]

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

Az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdése a kialakult gyakorlatnak megfelelően az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. Cikke szerint értelmezi és használja a tisztességes eljárás fogalmát. A Magyar Alkotmánybíróság gyakorlatában a (6/1998. (III.11.) AB Határozat) sokat idézett összegzése szerint a tisztességes eljárás „olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni, ezért egyes részletek hiánya ellenére épp úgy mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás „méltánytalan” vagy „igazságtalan” avagy „nem tisztességes””.

Jelen eljárásban Vastag Viola IV.r. terheltet, a hallgatás jogával kapcsolatos EJEB döntések helytelen értelmezése és tulajdonképpen kizárólag a szinte néhány töredékmondatot tartalmazó telefon lehallgatás alapján ítélték el.

3. Személyes érintettség

Az érintett büntető eljárásban Vastag Viola IV. terheltet a tisztességes eljárásra vonatkozó a későbbiekben kifejtett szabályok megsértésével ítélték végrehajtandó szabadságvesztésre, így személyes érintettsége kétséget kizáróan megállapítható.

Vastag Viola IV.r.. terhelt érintettsége az Alaptörvény rendelkezései alapján is fennáll. (lásd a 2. pontban írtakat és az alábbiakat)

SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG

I. cikk

(1) Az EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

IV. cikk

(1) Mindenkinek joga van a szabadsághoz és a személyi biztonsághoz.

XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz ...

4. A további jogorvoslat kizártsága

A jelen alkotmányjogi panasz benyújtására éppen azért kerül sor, mert a Debreceni Törvényszék ítéletével szemben bejelentett rendes jogorvoslat a Debreceni Ítéltáblán eredményre nem vezetett, majd ezt követően a felülvizsgálati indítványt a Kúria a 2019. június 19.-én is elutasította. Ennek határ idejétől számított 6 hónap még nem telt el.

INDOKOLÁS

I.

Vastag Viola vonatkozásában a Debreceni Törvényszék ítélete az alábbi tényállást tartalmazza. [REDACTED] IV.r. vádlott 2014. őszétől 2015. áprilisáig [REDACTED] [REDACTED] vádlottnak oly módon nyújtott segítséget a bűncselekmény elkövetéséhez, hogy részt vett a kábítószer vásárláshoz szükséges pénzösszeg forintról Euróra történő váltásában, valamint az utazás leszervezésében, ennek érdekében rendszeresen telefonon tartotta a kapcsolatot az I.r. és II.r. vádlottakkal. Ezen túlmenően részt vett az [REDACTED] [REDACTED] vádlottak közötti a kábítószer folyamatos értékesítésével, behozatalával kapcsolatban felmerülő pénzügyi elszámolások intézésében is.”

Álláspontom szerint az ítéleti tényállásnak pontos körülírással kellene rögzíteni, hogy a vádlott a cselekményt konkrétan mikor, hol, és milyen cselekvőséggel követte el mert véleményem szerint még a tényállás pontos körülírása a váddal szemben követelmény, addig az ítéleti tényállás esetében elengedhetetlen. Tényállásszerű elkövetési magatartási hiányában pedig csak anyagi jogszabálysértéssel kerülhet sor bűnösség megállapítására.

Az egész eljárás során igyekeztünk érvényesíteni álláspontunkat, előbb vitatva a vád törvényességét, mind első, mind másodfokon is. Ez azonban nem vezetett eredményre. A Debreceni Ítéltábla is határozatában viszonylag terjedelmesen foglalkozik a törvényes vád fogalmával, majd az ezirányú fejtegetéseit azzal zárja, hogy „az valóban igaz, hogy nem szerepel ebben a tényállásban az, hogy [REDACTED] r. terhelte konkrétan mikor, kinek telefonált, mi volt ezeknek a beszélgetéseknek a tartalma, pontosan mikor váltott át forintot euróra és milyen összegben, illetve mikor és mely repülőgép járatok vonatkozásában intézte a jegyek megvételét. Azonban a szükséges pontossággal behatárolásra került, hogy 2014. őszétől 2015. áprilisáig nyújtott segítséget [REDACTED] terhelteknek a bűncselekmény elkövetéséhez és az is, hogy ez a segítség a kábítószer vásárláshoz szükséges pénzösszeg forintról euróra történt átváltásában, az utazás leszervezésében, és a telefonos kapcsolat tartásában, valamint a pénzügyi elszámolások intézésben testesült meg.”

Álláspontom szerint nyilvánvaló, hogy ennek a bekezdésnek az első és második része alapjaiban ellentételesek egymással és valójában azt tartalmazza, hogy pontosan semmi nem állapítható meg és ez akkor is így van, ha ezt a megoldást a Tisztelt Ítéltábla „szükséges pontosságú behatárolásnak” tartja. Ez alapjaiban szemben áll a bíróság ténymegállapítási kötelezettségével és mindebből a tényállásszerű elkövetési magatartás hiányára lehet következtetni.

Az Ítéltábla álláspontja által befogadott tényállás még arra sem lehet alkalmas, hogy az ilyen tényállás mellett benyújtott vádiratot törvényesnek tekintse, de az ítéleti tényállással szemben támasztott elvárások nem lehetnek azonosak a vád törvényessége tekintetében előírt elvárásokkal.

Figyelemmel a Tisztelt Kúria azon gyakorlatára, hogy a felülvizsgálati kérelmek elbírálása során pusztán ítéletszerkesztési hibának tekinti, ha a szorosan vett tényálláson kívül az ítélet egyéb részeiben is vannak ténymegállapítások, meg kívánjuk jegyezni, hogy véleményünk szerint ebben az ügyben ilyenről nem beszélhetünk.

Az első fokú ítélet ugyanis az indokolási részben ilyen ténymegállapításokat nem tesz, pusztán Vastag Viola védekezésével foglalkozik és abból csak következtetéseket von le a vádlott bűnösségére, de még egyszer hangsúlyozzuk, hogy ezek semmiképpen nem tényállítások, mert azokkal a tényállást kiegészíteni nem is lehet. A bíróság a vádlott védekezéséből von le következtetéseket, amelyek messze alkalmatlanok az ésszerű kétely megdöntésére.

II.

Tisztelt Alkotmánybíróság felvetjük, hogy törvényes vád hiányában egyáltalán lehet – e tisztességes eljárást lefolytatni.

Az első fokon eljáró Debreceni Törvényszék abból a tényből, hogy Vastag Viola élt a hallgatás jogával és csak 2017. májusában nyújtott be egy írásbeli vallomást, teljes mértékben félreértelmezte a John Murray vs. Egyesült Királyság és az Averill vs. Egyesült Királyság vonatkozásában hozott EJEB döntéseket, amelyek azt tartalmazzák, hogy adott esetben az ügy egyéb körülményeiből, ha ésszerű kétely ezel szemben nem támasztható, úgy lehetőség van a vádlotti hallgatását terhelő bizonyítékként értékelni.

Nos, ezek a döntések közismerten a 90-es évek elején az Ír terrorizmus elleni küzdelem során születtek, de semmiképpen nem jelentették azt, hogy a hallgatás jogát mindig és minden körülmények között terhelő bizonyítékként lehessen értékelni. Az EJEB több döntésében is leszögezte egyrészt azt, hogy a hallgatás jogával kapcsolatos álláspontja változatlan, másrészt azt, hogy annak megítélése mindig az adott tényállás körülményeinek mentén értékelendő.

Ugyancsak nem fogadható el a törvényszéknek az az álláspontja sem, hogy az eljárás során nagyrészt hallgatással élő és a javára szolgáló bizonyítékokat sokáig elhallgató illetve bizonyítási indítványait késedelmesen előterjesztő vádlott esetében ezeket a körülményeket jelen ügyben a vádlott terhére lehetne értékelni. Vastag Viola közel egy évvel az eljárás befejezése előtt tett írásbeli vallomást, így álláspontunk szerint szóba sem kerülhet az említett Averill döntésre való hivatkozás.

Az első fokon eljáró Törvényszék a funkció megosztás elvét teljes mértékben megsértette, amikor bizonyítási indítványt elő nem terjesztő ügyész helyett a tárgyalási szakban – a vád időbeli kereteit is meghaladóan – saját nyomozásba kezdett, melynek során megkereste Vastag Viola munkáltatóját, a [REDACTED]

és onnan szerzett be, tulajdonképpen nem is a vád tárgyát képező időszakot érintő, adatokat.

Így a Törvényszék terhelő bizonyítékra vont következtetést abból a tényből, hogy amikor 2013. március 01. és 2014. február 28. között Vastag Viola IV.r. terhelt közeli hozzátartozója gondozására fizetés nélküli szabadságot vett ki, akkor többször járt az Hollandiában terheltnél. Ezen időszakhoz képest mintegy 10 hónap után került sor az első az ítéleti tényállásban szereplő szállításra, így minden alapot nélkülöz az a bírói álláspont, amikor összefüggést lát az események között.

A Repülő Társaság kétség kívül visszajelezte, hogy gyakran Vastag Viola IV.r. terhelt lakcíméről történtek a repülőjegy foglalások, mind a vádlott terhelt részére is.

A cselekményt egyértelműen közúton követték el, a marihuánát Hollandiából Magyarországra szállítva, mindössze 3 esetben, amikor is a tettenérés Hajdú-Bihar megye területén az autópályán megtörtént. Vastag Viola IV.r. terhelt szintén Hollandiában élt, így teljesen életszerű, hogy légi járással is közlekedtek. Az a tény pedig, hogy a repülőjegy jegyeket Vastag Viola IV.r. terhelt rendelte meg teljes mértékben indifferens a bűncselekmény tekintetében.

Ugyancsak értelmezhetetlenek a banki átutalások terhelő körülményként történő értékelése, hisz az ítéletben megállapított tény, hogy az 1.000 eurót, illetve az annak megfelelő forintot, a személygépkocsit, a telefont terhelt biztosította terheltnek Magyarországon Hajdúnánás területén. Olyan banki átutalás pedig nem szerepel, amely szerint Vastag Viola IV.r. terhelt pénzt utalt volna terhelt felé, hogy tudja biztosítani a kábítószer megvásárlását.

III.

Ilyen körülmények mellett Vastag Viola IV.r. terhelt bűnösségének megállapítására tulajdonképpen a telefon lehallgatások anyagának az értékelése alapján került sor. Ezek az írásban is rögzített beszélgetések meglehetősen szűkszavú, teljes mondatokat nem tartalmazó, csupán a kipontozott részeket követő szófoszlányokat feltüntetett kijelentések voltak. Az EJEB és a hazai joggyakorlat is következetes abban, hogy sérti a tisztességes eljárás elvét, ha kizárólag titkos bizonyítékok alapján kerül sor valakinek a bűnösségének a megállapítására.

Erre utal például a Kostovski kontra Hollandia (1990), Edwards kontra Egyesült Királyság (1992.), Lüdi kontra Svájc (1992.), Doorson kontra Hollandia (1996.) Van Mechelen és társai kontra Hollandia (1997.) eset is.

A titkosszolgálati eszközként, telefon lehallgatás útján felvett bizonyíték a magyar büntető eljárásban úgy kerül felhasználásra, hogy a nyomozó hatóság és az ügyészség dönti el, hogy a felvett beszélgetés mely részeit tartja alkalmasnak (legalábbis a saját álláspontja szerint) a cselekmény bizonyítására, ezeket részben hanganyaggal részben írásban nyíltá teszi és így bizonyítékként felhasználható. Ugyanakkor az is egyértelmű, hogy kimaradnak, illetve kimaradhatnak a felvett beszélgetésből azok a részek, amelyek nem támasztják alá a vád állításait, sőt esetleg alkalmasak azok megcáfolására is. Ezek az úgynevezett mentő körülmények a tárgyalás idején már nem reprodukálhatók, mert a nyomozó hatóság arra való hivatkozással, hogy ezek nem kerültek felhasználásra megsemmisíti azokat. Ez konkrétan jelen eljárásban is kiderült, mert az ez ügyben meghallgatott rendőrségi tisztviselő közölte, hogy a meghallgatás további részei már nem állnak rendelkezésre.

Véleményem szerint iratellenes a Tisztelt Ítéltábla azon álláspontja hogy „ezen beszélgetések alátámasztották, kiegészítették a kábítószer jelenlétére vonatkozó egyéb bizonyítékokat”.

Pusztán a példa kedvéért utalunk arra, hogy a telefonlehallgatásban az április 12.-ei beszélgetésben rögzített „két nap tolódás” a vádlotti védekezés szerint arra vonatkozott, hogy [REDACTED] próbált állást szerezni [REDACTED] és ennek az időpontja tolódik két nappal nem nyert megcáfolást és az a tény, hogy a beszélgetés időpontjához képest a következő és egyben utolsó szállítása 13 nap múlva 2015. április 25.-én került sor, logikailag nem kapcsolható az emlegetett 2 nap tolódáshoz. Sőt egyértelmű, hogy az időpontok alapján a kábítószer szállítás idejére nem lehet következtetést levonni.

Álláspontunkat alátámasztja az alábbi Kúriai döntés is : „Az ítéletben pontos tényállást kell megállapítani, az egyes bizonyítékokat részletesen meg kell jelölni és meg kell indokolni részletesen a döntést, annak elutasítását is indokolni kell, a semmis (sommás ? sematikus ?) általában tett indokolás ellenőrizhető döntés alapja nem lehet.” (BH+ 2015.4.160.)

Mindezek alapján tisztelettel indítványozom, hogy az Alkotmánybíróság a 2011. évi CLI. törvény 45.§. (6) bek. alapján szíveskedjék megállapítani, hogy az eljáró bíróságok a bizonyítást a tisztességes eljárás megsértésével, Alaptörvény ellenes módon folytatták le és szíveskedjék a jogerős határozat felülvizsgálatát elrendelni.

Vastag Viola IV.r. terhelt 2019. július 04.-én gyermeket szült. A Büntetés-végrehajtási törvény rendelkezései alapján a szabadságvesztés megkezdésére 2020. augusztus 01.-ig kapott halasztást. Figyelemmel erre a kivételes és jelentős mértékben méltányolható körülményre ugyancsak kérjük a 61.§. (1) bek. c.) pontja alapján a felülvizsgálati eljárás lefolytatásának idejére a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését is.

Melléklet:

- jognyilatkozat
- ügyvédi meghatalmazás

Debrecen, 2019. július 24.

Tisztelettel :

Dr. Kardos
meghat

